



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 2202

din 06 noiembrie 2025

Prin plângerea prealabilă înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 7776/2025, petenții Georgescu Marinică și Georgescu Niculina au solicitat revocarea dispozițiilor art. 101 alin. (2), (3), (5) și (9), ale art. 103 alin. (2), (3) și (4), ale art. 106 alin. (1), (2), (3), (4), (5) și (6), ale art. 110 alin. (5), (8) și (12) și ale art. 112 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243 din 22.12.2022.

Analizând plângerea prealabilă formulată prin prisma coordonatelor configurate de prevederile Legii nr. 554/2004, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Conform dispozițiilor art. 7 alin. (1) și alin. (1¹) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, *„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual care i se adresează trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Pentru motive temeinice, persoana vătămată, destinatar al actului, poate introduce plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului.*

(1¹) În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.”

Conform dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. d) și art. 33 din Codul de procedură civilă, una dintre cele patru condiții de exercitare a acțiunii civile rezidă în justificarea unui interes, iar interesul de a acționa trebuie să fie “determinat, legitim, personal, născut și actual.”



Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Interesul judiciar este o condiție necesară pentru dobândirea calității de parte în proces și se concretizează în folosul material ori moral pe care l-ar putea obține oricare dintre părți de pe urma activității judiciare pe care intenționează să o desfășoare.

Conform art. 33 din Codul de procedură civilă republicat, cu modificările ulterioare, nu poate fi invocat un interes oarecare, ci acesta trebuie să fie legitim, personal-adică propriu celui care formulează acțiunea, născut și actual-respectiv un interes care se află în ființă la data promovării acțiunii și pe tot timpul exercitării acesteia.

Interesul, ca folos practic imediat pe care îl are o parte și pe care trebuie să îl demonstreze pentru a justifica punerea în mișcare a procedurii judiciare, în materia contenciosului administrativ, nu poate fi desprins, potrivit art. 1 din Legea nr. 554/2004, republicată, coroborat cu art. 2 lit. a) din același act normativ, de vătămarea pretins a fi fost produsă prin actul administrativ atacat, fie drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate, fie interesului legitim public.

Prin urmare, orice subiect de drept poate formula o plângere prealabilă în măsura în care dovedește că a fost vătămat într-un drept/interes legitim.

În contenciosul administrativ, în sensul art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, legitimare procesuală activă are orice persoană fizică sau juridică, dacă îndeplinește condiția de a se considera vătămată într-un drept ori într-un interes legitim, printr-un act administrativ tipic sau asimilat, adresat ei sau altui subiect de drept.

În acest context, în materia contenciosului administrativ, justificarea unui interes este imperios legată de afirmarea unui drept subiectiv, iar revocarea unui act administrativ poate fi dispusă numai dacă acesta a produs petenților o vătămare într-un drept ori interes legitim privat, constând în posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil prefigurat.

Analizând condiția interesului legitim prin raportare la obiectul plângerii și la motivele de nelegalitate invocate în sprijinul acesteia, Secția constată că petenții nu invocă un interes legitim privat, în sensul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, aceștia nefăcând dovada că ar fi suferit vreo vătămare prin emiterea dispozițiilor regulamentare a căror revocare o solicită, și anume dispozițiile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243/22.12.2022.

În aceste condiții, întrucât petenții nu au invocat și nu au făcut dovada existenței unor acte administrative individuale vătămătoare emise în temeiul regulamentului criticat și contestate în instanță (sau aflate în termenul de contestare), prezenta plângere prealabilă este lipsită de interes.



De asemenea, practica instanței supreme este constantă în sensul că în cadrul contenciosului administrativ subiectiv (ce are ca scop protejarea drepturilor subiective ce aparțin unei persoane fizice sau juridice determinate, individualizate) nu poate fi sancționată o nelegalitate obiectivă a actului administrativ, sancțiunea revocării/nulității urmând a fi aplicată numai cu condiția existenței unei vătămări produse persoanei fizice sau juridice într-un drept subiectiv sau într-un interes legitim privat. (*Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 1266 din 6 martie 2009*).

Or, petenții nu dovedesc un interes, nefiind persoane vătămate direct și personal prin efectele actului administrativ cu caracter normativ atacat, acesta neavând vreo consecință juridică în sensul încălcării unui drept sau interes legitim prevăzut în favoarea acestora.

În aceste condiții, Secția pentru judecători apreciază că nu se poate dispune revocarea parțială a actului administrativ normativ ce face obiectul plângerii prealabile, în condițiile în care petenții nu dovedesc că ar fi suferit vreo vătămare, în vreun drept sau interes legitim.

În ceea ce privește netemeinicia plângerii prealabile, Secția pentru judecători reține că obiectul prezentei cereri îl constituie revocarea parțială a unui act administrativ cu caracter normativ. Astfel de acte administrative conțin reglementări cu caracter de principiu, generale, impersonale, care se aplică unui număr nedeterminat de persoane ce se încadrează într-o anumită ipoteză juridică și care produc efecte erga omnes.

Legalitatea acestor acte normative se evaluează în raport cu reglementările cuprinse în actele normative de nivel superior, neexistând nicio neconcordanță între actul administrativ cu caracter normativ atacat și legislația primară în vigoare la momentul emiterii acestuia.

Repartizarea cauzelor în mod aleatoriu este o normă generală de organizare judiciară cu rang de principiu, ce este instituită prin art. 13 și art. 58 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, modalitatea concretă în care este aplicat acest principiu fiind reglementată prin Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243/2022.

Astfel, potrivit art. 13 din Legea nr. 304/2022, „Activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective.”

De asemenea, art. 58 alin. (1) și (2) din același act normativ prevede următoarele:

„(1) Repartizarea cauzelor pe completuri de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat.

(2) Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege.”



În egală măsură, potrivit art. 152 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2022, modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe completuri de judecată, în vederea asigurării respectării principiilor distribuției aleatorii și continuității se stabilesc prin Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

În consecință, prin dispozițiile normative care fac obiectul plângerii, Secția pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nu a făcut decât să dea eficiență unor dispoziții legale în vigoare, dezvoltând la nivel de legislație secundară proceduri ce se impuneau în vederea punerii în aplicare a acestor prevederi.

În acest context, se reține că orice legislație primară trebuie să cuprindă o reglementare cu un grad mare de generalitate, neputând fi prezentate sau epuizate pe această cale toate situațiile posibile cărora li s-ar aplica norma.

În același sens este și jurisprudența Curții Constituționale pronunțată în cauze similare, prin Decizia nr. 71 din 09.02.2021, paragr. 27 și 30, reținându-se următoarele: *”27. (...) Curtea reține că prin Decizia Curții Constituționale nr. 27 din 22 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 28 februarie 2020, a statuat că ori de câte ori o lege nu reglementează o anumită procedură de aducere la îndeplinire a unei măsuri/finalități prevăzute prin lege, revine actului administrativ normativ să o reglementeze, fără ca un asemenea procedeu să poată fi echivalat cu o adăugare la lege [paragraful 48].”*

Or, în cazul de față, însuși legiuitorul primar a abilitat în mod expres Secția pentru judecatori să stabilească, prin Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe completuri de judecată, în vederea asigurării respectării principiilor distribuției aleatorii și continuității, în acord cu prevederile art. 152 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2022.

Prin plângerea prealabilă formulată petenții au criticat, în esență, dispoziții regulamentare care instituie anumite excepții de la principiul repartizării aleatorii în sistem informatic, excepții care însă sunt necesare pentru reglementarea procedurii de urmat în anumite situații obiective. Neadoptarea la nivel de legislație secundară a unor proceduri concrete de repartizare a cererilor și de stabilire a completurilor de judecată în anumite situații ar fi condus la lipsirea de efecte practice a normelor reglementate la nivel de legislație primară, blocând în consecință aplicarea acestora.

Secția reține că sunt neîntemeiate susținerile petenților în sensul că prevederile contestate prin care se stabilește metoda de repartizare ciclică a dosarelor ar încălca principiul repartizării aleatorii reglementat de Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, act normativ cu forță



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

juridică superioară regulamentului, fiind astfel încălcate și prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Principiile repartizării aleatorii în sistem informatizat a cauzelor și continuității completului de judecată nu au caracter absolut, ci pot comporta excepții, astfel cum rezultă expres din cuprinsul celor două dispoziții legale anterior citate, fiind așadar admise modificări de componență sau treceri ale dosarelor la alte completuri în situații obiective ce impun o asemenea măsură.

Art. 101 alin. (2), (3), (5) și (9) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești reiterează principiul legal al repartizării aleatorii prin intermediul unui sistem informatizat și stabilește că repartizarea aleatorie informatizată se efectuează o singură dată, iar în cazul în care repartizarea în sistem informatic nu se poate aplica din motive obiective, repartizarea cauzelor se efectuează prin metoda sistemului ciclic.

După cum se poate observa, repartizarea prin metoda sistemului ciclic este tot o repartizare aleatorie, întrucât prin această metodă dosarele se atribuie, în funcție de data înregistrării la instanța respectivă, către completurile de judecată competente, în ordinea numerotării acestora, de către persoanele desemnate anual de președintele instanței, astfel încât nu se poate pune problema „alegerii judecătorului”.

Totodată, se reține că dispozițiile regulamentare sus menționate stabilesc regula unei prime și unice repartizări aleatorii informatizate între completuri a unui dosar la momentul înregistrării acestuia pe rolul instanței, iar în cazul în care repartizarea în sistem informatic nu se poate aplica din motive obiective, repartizarea cauzelor se efectuează prin metoda sistemului ciclic, ambele metode de repartizare aleatorie constituind o garanție și o premisă a respectării independenței și imparțialității judecătorului, efectul fiind imposibilitatea vreuneia dintre părți de a-și alege judecătorul cauzei.

În plus, art. 103 din Regulament cuprinde prevederi procedurale aplicabile în cazul repartizării ciclice a dosarelor, prin care se asigură caracterul aleatoriu al acestora.

Mai mult, dispozițiile art. 106 din Regulament au fost emise tocmai în vederea respectării principiului repartizării aleatorii a dosarelor pentru evitarea situației introducerii unor cereri multiple între care există identitate (chiar parțială) de părți, obiect și cauză cu scopul alegerii unui anumit complet. Astfel, prin norma criticată s-a statuat că în situația în care ulterior înregistrării unei cereri se constată că la instanță s-a depus cel puțin o cerere formulată de aceleași părți, chiar împreună cu altele, având unul dintre obiectele inițiale și aceeași cauză, toate cererile vor fi repartizate primului complet investit dacă cererile nu au fost soluționate încă.



Așa cum reiese din cuprinsul dispozițiilor art. 58 alin. (2) din Legea nr. 304/2022, cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege, această nouă repartizare având caracter excepțional și putându-se realiza doar pentru motive obiective, în condițiile legii, cum ar fi desființarea completului de judecată. Această din urmă măsură este una excepțională ce poate fi luată de colegiul de conducere al instanței, potrivit art. 110 alin. (12) din Regulament, numai în anumite cazuri obiective cum ar fi situația în care membrul completului de judecată sau niciunul dintre membrii completului nu își mai desfășoară activitatea în cadrul secției ori, după caz, al instanței din motive obiective, cum ar fi, de exemplu, promovarea, transferul sau pensionarea.

Nu a fost identificată nicio dispoziție legală în dreptul pozitiv care să oblige la o nouă repartizare aleatorie informatizată între toate completurile competente de fiecare dată când se ivește un incident ce are ca urmare rămânerea completului fără titular și desființarea acestuia.

În situații de acest gen în care practic completul rămâne fără titular, menținerea acestuia și soluționarea cauzelor aflate pe rol prin participarea judecătorilor din planificarea de permanență ar putea afecta activitatea instanței, dreptul părților la soluționarea cererilor într-un termen rezonabil și ar nesocoti principiul continuității. Tocmai de aceea, în acest caz, prin art. 103 alin. (4) din Regulament s-a prevăzut posibilitatea desființării completului respectiv și repartizării aleatorii a dosarelor prin metoda sistemului ciclic în acord cu dispozițiile legale și regulamentare.

Preluarea cauzelor unui complet de către un alt complet, în situații obiective, în condițiile prevăzute de lege, nu presupune încălcarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, neexistând niciun impediment care să se opună reaudierii martorilor și administrării întregului material probator în fața completului ce a preluat cauzele, în condițiile prevăzute de dispozițiile normative anterior menționate.

Principiul continuității completului de judecată nu are caracter absolut, în caz contrar s-ar ajunge la situația în care o cauză nu ar mai putea fi judecată în situația în care judecătorul titular al completului căruia i-a fost repartizată inițial cauza, din motive obiective nu ar mai putea participa la judecată.

O altă situație obiectivă ce a necesitat intervenția legiuitorului secundar este cea reglementată de prevederile art. 112 alin. (2) din Regulament, care statuează posibilitatea repartizării ciclice a dosarelor nou înregistrate pe completurile înființate pe perioada vacanței judecătorești, rămase nesoluționate la sfârșitul acesteia, în condițiile în care completurile respective nu funcționează decât în această perioadă.



Așadar, contrar susținerilor petenților, dispozițiile regulamentare criticate urmăresc respectarea principiului repartizării aleatorii a cauzelor în situația în care, din motive obiective și în acord cu dispozițiile legale, completul investit inițial se desființează.

Se observă că prevederile regulamentare criticate nu numai că nu intră în contradicție cu dispozițiile legii organice în materie și nu adaugă la aceasta, ci asigură o detaliere și o premisă pentru aplicarea concretă a principiilor reglementate de aceasta, cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor de către o instanță constituită potrivit legii, precum și a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative prevăzute de Legea nr. 24/2000.

În sensul celor expuse anterior s-au pronunțat și instanțele judecătorești în spețe în care au fost analizate dispoziții cu caracter similar din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015 (decizia civilă nr. 1809/23.03.2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal și sentința civilă nr. 1547/19.09.202 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal).

Pe cale de consecință, prin dispozițiile criticate, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nu a făcut decât să dea eficiență dispozițiilor legale incidente, dezvoltând, în limita competențelor sale constituționale și legale, la nivel de legislație secundară, proceduri ce se impun în vederea punerii în aplicare a acestor prevederi, putându-se astfel observa deplina concordanță cu acestea.

Față de cele arătate, având în vedere dispozițiile art. 27 alin. (3) din Legea nr. 305/2022, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Respingerea plângerii prelabile formulate de petenții Georgescu Marinică și Georgescu Niculina împotriva dispozițiilor art. 101 alin. (2), (3), (5) și (9), ale art. 103 alin. (2), (3) și (4), ale art. 106 alin. (1), (2), (3), (4), (5) și (6), ale art. 110 alin. (5), (8) și (12) și ale art. 112 alin.





CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

(2) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243 din 22.12.2022.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se publică pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii și se comunică petenților.

Data în București, la data de 06 noiembrie 2025

Președinte,
Judecător Elena COSTACHE



Tel: (+40)21-311.69.02

Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro

Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011